

بهائی

چه می گوید؟

مشمول بر استدلالات گلیایگانی بهائی
و جواب آنها

تألیف

مجاهد پارسا

وحید زمان، نادر دوران

حجة الحق

حاج میرزا جواد آقا تهرانی

جلد اول

به تحقیق

علی امیر مستوفیان

تهران ۱۳۹۴

سرشناسه	: تهرانی، جواد، ۱۲۸۳ - ۱۳۶۸
عنوان و نام پدید آورنده	: بهائی چه می گوید؟ تألیف جواد آقا تهرانی، به تحقیق علی امیر مستوفیان
مشخصات نشر	: تهران: راه نیکان، ۱۳۹۴.
مشخصات ظاهری	: ج.
شابک	: ۹۷۸-۹۶۴-۲۹۹۸-۸۱-۴
وضعیت فهرست نویسی	: فیپا
یادداشت	: چاپ قبلی: دارالکتب الاسلامیه، ۱۳.
یادداشت	: کتابنامه.
مندرجات	: ج ۱. مشتمل بر استدالات گلیپایگانی بهائی و جواب آنها
موضوع	: بهائیکری
موضوع	: بهائیکری -- عقاید
موضوع	: بهائیکری -- دفاعیه ها و ردیه ها
شماره افزوده	: امیر مستوفیان، علی ۱۳۳۷ -
رده بندی کنگره	: ۱۳۹۱ پ ۹ ت ۳۶۵ BP
رده بندی دیویی	: ۲۹۷/۵۶۴
شماره کتابشناسی ملی	: ۲۹۳۳۹۱۵

نشر راه نیکان

بخش فرق ضالّه

بهائی چه می گوید؟

تألیف: مجاهد پارسا وحید زمان نادر دوران حجت الحق حاج میرزا جواد آقا تهرانی

تحقیق: علی امیر مستوفیان

چاپ اول: ۱۳۹۴ شمارگان: ۲۰۰۰ نسخه

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۲۹۹۸-۸۱-۴ ISBN: 978-964-2998-81-4

شماره ثبت مجوز: ۱۲۰۵۰۲۳ قیمت: ۲۲۰۰۰ تومان

سخن ناشر

اگر بخواهیم سخن ناشر را بر اساس موضوع مورد بحث مؤلف بزرگوار کتابی که در دست دارید قلمی کنیم می‌باید به مهم‌ترین عامل شکل‌گیری توطئه‌ی فرقه‌سازی که مبشران آن می‌باشند پردازیم و توجه دهیم از ارکان فتنه فرقه‌سازی بعد از شخص مؤسس آن، نظام حاکمی است که این اقدام ضد وحدت اسلامی را به صلاح و بقاء خود بهترین وسیله پیشبرد اهداف شوم ضد مردمی دانسته، با زور و زور به حمایت آن برمی‌خیزد. در پی این دو رکن اساسی مؤثرترین عامل پیشرفت فرقه‌ها مبشرانی بوده‌اند که مأموریت داشتند هم فرقه را از هر نوع مانع مشکل‌سازی عبور دهند - که به گواهی تاریخ داده‌اند - و هم جذب نیرو کنند که با شیطنت‌های ابلیسانه در فریب و اغوای مردمان ساده و ناآگاه از کجائی بودن آنها، موفق بوده‌اند. چنانکه در ارتباط فتنه بابت به نتیجه رسیده و می‌رسیم چگونه از اختراع «رکن رابع» مخصوص مسلک شیخیه، باب‌تراشی نمودند، علی محمد شیرازی به عنوان «رکن رابع» بساطی که شیخ احمد احسانى پهن کرده بود، کاظم‌وشتی چنین اختراعی را دنبال کرد، توسط علی محمد مقدمه دعوی بابت و قائمیت شد با حمایت دو امپراتوری روس تزار و عثمانی به آن رسمیت داده، بدون اینکه در تنگنای مادی و سیاسی و دینی قرار بگیرد، به پشتوانه دو امپراتور حاکم بر سرنوشت عثمانی و ایران آن روزگار، توانست فتنه بابت را دام فریب و

اغوای مردم نا آگاه سازد.

بعد از کاظم رشتی، شاگرد و جانشین احمد احسانی مخترع بل بانی بدعت رکن رابع، توانست عده‌ای را برای فردای بعد از خود تربیت کرده، آنان را چشم به راه ظهور حضرت امام غائب قائم موجود موعود - که در جلسه درس گفته بود به زودی ظهورش تحقق می‌یابد - سازد. اتباع شیخی که بعد از مرگ رشتی، نشانی یا علامتی در مسیر ظهور ندیدند، بر کوره‌ی نیمه روشن رکن رابع دمیدند؛ هر کدام به سوئی در پی شناسائی رکن رابع به راه افتادند. عده‌ای که مأمور حمایت از علی محمد شیرازی بودند، او را رکن رابع بعد از کاظم رشتی معرفی کردند و توانستند مردمان ساده و نا آگاه را که در صدد ارتباط با امام زمان - ارواحنا فداه - بودند به عنوان این که علی محمد شیرازی باب امام غائب است، به دنبال فتنه‌ای که روس تزار ریخته بود به راه اندازند؛ درست مانند حاج محمد کریم کرمانی که مردم را با ادعای رکن رابع «نوکو مقرب» امام غائب می‌باشد به دام انداخت، شاخه دیگر هم که به شیخی‌های آذربایجان مربوط می‌باشد، چون از برنامه‌ی پشت پرده‌ی علی محمد باب کاملاً مطلع بودند، با رکن رابع مخالفت کرده، در کنار نهاد مرجعیت که بر اساس فرمان مطاع امام زمان - ارواحنا فداه - در انحصار نواب فقیه دوران غیبت کبری بود، بدون مراعات قاعده لازم الاجرای اعلیت، بساط فقهاتی را پهن کردند؛ که چون فرقه‌ای عمل کرده و می‌کنند، خود را وارث احسانی و رشتی قلمداد می‌نمایند، با بابی و شیخی کرمانی فرقی ندارند. هر سه گروه در کنار شیخیان همدان، همان را رواج دادند که روس تزار به وسیله گیناز دالگور کی جاسوس روس با اسم مستعار شیخ عیسی لنکرانی در کربلا، علی محمد شیرازی برپا کننده فتنه باب را مأموریت داده بود. که اگر خوب بنگری اسماعیلی و صوفی، شیخی و بابی، هر کدام به نوعی در مقابله با اصل امامت که تعریف خاتمیت است و مرجعیت نواب دوران غیبت کبری که برای مطیع و مقلد خود مفترض الطاعه می‌باشند کوشیده‌اند علی محمد باب و حاج محمد کریم خان کرمانی هر کدام با دو مسیر به ظاهر مختلف لکن هم نتیجه، خاتمیت را تحریف کردند. علی محمد ادعای قائمیت کرد و حاج محمد کریم کرمانی معرفت و ایمان به مهدویت را بدون رکن رابع که مدعی بود نوکر مقرب است، بی‌فایده

می دانست؛ و شیخی های آذربایجان هم با تبعیت از لازمه فقه و فقاہت، برای مرجعیت فقهای روات احادیث رقیب تراشی نمودند. به این معنا که اسماعیلیان امام تراشی کردند، صوفیان قطب سازی نموده، رواج دادند قطب صوفی کفایت کننده از حضور امام معصوم علیه السلام است. شیخیان به رکن رابع قائل شدند؛ راه غیر معصوم به حریم ارکان سه گانه توحید و نبوت و امامت را هموار کردند و مدعی شدند اعتقاد به رکن رابع، لازمه ی ایمان به سه رکن دیگر است.

بایان که مبشران فتنه باب بودند بعد از چند زمانی که علی محمد باب معرفی شده بود، آنچه را دیگران در لفافه ادعا داشتند به طور صریح و بی پروا به زبان آورده، در پی بانگ شوم علی محمد که می گفت من امام قائم منتظر هستم، بزاززاده شیرازی را امام منتظر معرفی کردند. آری کار باب که به اینجا کشید همه و همه ی آنهایی که در پی کاظم رشتی دست و پائی می زدند، همان فتهای را تعقیب کردند که در بهائیت خلاصه شده است.

بستر سازی اولیه این نوع جبهه گیری های فتنه انگیز در مقابل اصل امامت روز برگزاری مراسم غدیر خم توسط معاویه بن ابی سفیان طرحش پخته شد و نخستین اثر شوم آن ۲۵ سال کنار زدن علی بن ابیطالب علیه السلام یگانه امیر المؤمنین عالم اسلام از تمام مناصب و مسئولیت هائی بود که به حضرتش مربوط می شد. تبلیغ علیه دومین شخصیت جهان اسلام که با «أَنَا مَدِينَةُ الْعِلْمِ وَ عَلِيُّ بَابُهَا» به اسلام و مسلمین معرفی شد و با «مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَهَذَا عَلِيُّ مَوْلَاهُ» پیامبر اکرم جهت مقتدائی و رهبری مورد تأکید و تأکید قرار گرفته بود تا جائی پیش رفت و تأثیر گذاشت که وقتی خبر شهادت علی مرتضی علیه السلام در محراب مسجد کوفه به شام می رسد، مردم از یکدیگر می پرسیدند: مگر علی نماز هم می خوانده است؟

همزمان تبلیغ مبلغان بی دین مسلمان نمای از خدا بی خبر کار را به جائی کشانده بود که کثیف ترین و بی اعتقادترین مردم زمان را که مؤسس حکومت به تمام معنا فاسد امویان بود «امیر المؤمنین» می خواندند و روز چهارشنبه به حکم او نماز جمعه اقامه می کردند. دوران امامت و خلافت اوصیاء رسول خدا که در پی شیطنت حکمین و فریب

دادن ابو موسی اشعری با خلع علی بن ابی طالب علیه السلام یگانه امیرالمؤمنین عالم اسلام، وصی بلا فصل رسول خدا، با به امامت رسیدن حسن بن علی امام مجتبی علیه السلام آغاز شده نه تنها چیزی تغییر نکرده بود، بلکه شدت فشارها بیش از دوران‌های گذشته گردید، مهم‌تر مبلغان حکومتی در کار تبلیغ آب دیده شده بودند. و لذا دوره امامت حضرت امام مجتبی علیه السلام خطر تبلیغ مبلغان حقوق‌بگیر بیش از پیش شده بود. به حدی که طبق گزارشات مستند تاریخ همانطور که ابوالاثمه علی امیرالمؤمنین علیه السلام را از مداخله در سرنوشت جهان اسلام و امت اسلامی کنار گذاشته بودند، امامان علیهم السلام را از خلافت، در واقع حکمرانی بر جهان اسلام که حق مسلم ایشان بود دور نگاه داشتند. بل به این اکتفا نکرده، آن ذوات مقدسه را تحت کنترل شدید و مراقبت‌های ویژه حکومتی گرفته، مانع رجوع امت اسلامی به ایشان می‌شدند. و برای آن عده که از حکم حکومتی سرپیچی می‌نمودند، مجازات‌های سنگین تا سرحد شهادت مقرر کرده بودند.

به هر روی مبلغان ضدولایی مانند حسن بصری، سفیان ثوری، داود طائی، ابوهاشم کوفی و ابن ابی العوجا با تیزی زبان همان را می‌کردند که شمشیرهای تیز و بُران‌عمال نظامی حکومت می‌نمودند. متقابلاً در کنار فعالیت ضد امامت مبلغان خود فروخته زاهدان ریائی که چون به خلوت می‌رفتند آن کار دیگر را می‌کردند با تبلیغ گسترده به فضیلت تراشی و مناقب‌سازی برای حکام اموی و عباسی، نه فقط آنچنان را آنچنان‌تر می‌کردند، بلکه رخنه در ایمان ساده‌لوحان و ناآگاهان می‌نمودند.

این سیاست ضداسلامی و شوم حاکمان عصر امامت که به تحریک یهودیان عصر نبوی بعد از برگزاری مراسم غدیر خم طراحى شد و بعد از به قتل رسیدن عثمان به اجرا گذاشتند، تمام مدت دوره امامت ائمه طاهرين علیهم السلام را تحت سیطره گرفته بود، بعد از غیبت کبری مورد توجه خاص حکومت‌هائی قرار گرفت که بدون مشروعیت اسلامی بر جهان اسلام فرمانروائی می‌کردند، تا دوره صفویه، که در کنار فتنه یهودی‌پسند و ریشه‌دار تاریخی برخوردار با امامت ادامه دهنده خاتمیت، گروه روشنفکران بر آن اضافه شده، هر دو همان حرکت ضد امامت را دنبال کرده و می‌کنند. فرقه‌داران در ادامه قطب‌سازی صوفیه با پررنگ کردن رهبری فرقه‌ای به نام «ولی زمان»، «قطب»، «خدای

میهمان»، «ذات میهمان» و «بزرگ زمان» سیاست ضد امامت دوره امارت ائمه طاهرین علیهم السلام را در ارتباط با نواب فقیه مجتهد دوران غیبت کبری دنبال می کردند و هر کدام با تعبیری خاص به خود، وجود قطب متصوفه را که با انسان های معمولی تفاوتی ندارند مکفی حضور امام در جامعه اسلامی می دانند؛ و روشنفکران متأثر از فرهنگ غرب، با تضعیف تشیع مذهب پیروان اهل بیت علیهم السلام که تا امروز ادامه دارد، کوشیده و می کوشند مسئولیت شیعه بودن را در مقابل حرکت های فرقه ای با آرمان های ضد اسلامی غرب تحت تأثیر صهیونیسم تضعیف کنند.

به هر روی گرم نگاه داشتن بازار مکاره امام بدلی اسماعیلی و قطب سازی عباسیان، الگویی برای تمامی حرکت های ضد اسلام ناب تاریخ گردیده، به فتنه رکن رابع شیخ احمد احسائی انجامید. مسلک شیخیه شده تربیت کننده آنهائی گردید که بایبگری بهائی گری، قادیانی گری و... را بر سر راه اهل ایمان قرار داده، به اغوا و فریب مردم ساده و نا آگاه پرداختند.

دانستن آنچه به کتاب حاضر مربوط می شود، این مهم است که مبلغان و مبشران منحرفی مانند ابوالفضل گلپایگانی بهائی بوده و هستند که با هزاران شیطنت برکوره فتنه خیز حسینعلی نوری جاسوس سفارت روس دوران محمد شاه قاجار دمیدند. علاوه بر علی محمد بزاززاده شیرازی، یحیی صبح ازل و برادرش حسینعلی نوری را تا ادعای خدائی پیش بردند. و با نوشتن کتابهائی نظیر «فراند» به دعاوی باطله و کفر آور علی محمد باب و حسینعلی به حرکت درآورنده ی ارابه بهائیت، جنبه دینی دادند. در واقع بهترین وسیله اشاعه ی باطل و اغوای مردم ساده ی نا آگاه گردید. پس اگر مبلغان و مبشرانی مانند کاظم رشتی نبودند آتش ایمان سوز رکن رابع خاموش می شد و علی محمد بابی، محمد کریم خان کرمانی مدعی نوکری مقرب امام زمان و شیخ الاسلام های آذربایجان هر کدام به نوبه خود زمینه ساز فتنه ای که امروز بر سر راه مردم دام گسترده اند نمی شدند. و اگر دولت آبادی ها نبودند، یحیی نوری معروف به صبح ازل، راه علی محمد را ادامه نمی داد. در واقع آنچه ادعای استعماری حسینعلی نوری را سر و سامان داد تبلیغات ابوالفضل گلپایگانی و فعالیت های عباس افندی برقرار نگاه داشت از طرفی

فضل الله مهتدی‌های مبلغ بودند که زمینه جذب امثال عبدالحسین آیتی، میرزا حسن نیکو و اقتصاد مراغه‌ای شدند. که اگر توبه و رديه‌های آنها مانند تبلیغاتشان کارسازی نمی‌کرد، با مؤلف فراید تفاوتی نداشتند. آری، نباید از کنار تبلیغ هر آنچه در جامعه سابقه ندارد بی تفاوت گذشت؛ شاید که فتنه‌ای مانند بابیت و بهائیت و... باشد.

به گیتی مزین جز به نیکي نفس قدم زن تو در راه نیکان و بس

مدیر

نشر راه نیکان

۱۱ / فروردین / ۱۳۹۲

www.ketab.ir

فهرست

۵	سخن ناشر
۱۱	فهرست
۱۷	پیش‌نویس
۲۷	مؤلف را بهتر بشناسیم
۲۷	تحصیلات
۲۸	آشنایی با آیه‌الله میرزامهدی غروی اصفهانی
۳۰	فضایل و کمالات اخلاقی و نفسانی مؤلف بزرگوار
۳۱	تواضع
۳۲	سقانی روز عاشورا
۳۲	پرهیز از آزار دیگران
۳۳	روحیه جهاد و مبارزه با دشمنان خدا
۳۴	خدمات اجتماعی مؤلف
۳۴	کفرستیزی مؤلف ما
۳۶	حضور مؤلف در جبهه جنگ
۳۸	تألیفات مؤلف
۳۸	و سرانجام

۴۰	تشکر از مسئولان کتابخانه مدرسه فیضیه
۴۱	جلد اول بهائی چه می‌گوید؟
۴۳	درباره کتابی که در دست دارید
۴۵	تاریخچه میرزا علی محمد باب
۴۷	تاریخچه میرزا حسینعلی بهاء
۵۰	اصول تعالیم باب
۵۲	عقاید بهائی‌ها
۵۷	جواب اجمالی یا اشکالی بر عقاید بهائی‌ها
۶۱	دلیل اول گلیایگانی بر عقاید بهائی‌ها
۶۸	جواب دلیل اول فرائد
۷۷	نمونه آثار باقیه بهاء
۸۰	باز نمونه آثار باقیه بهاء بعضی تصاویر بهاء
۸۳	نمونه ادبیات بهاء
۸۵	بعض استدالات بهاء
۸۹	استدلال بهاء به حدیث لوح
۹۴	استدلال بهاء به حدیث زوراء
۹۷	استدلال بهاء به حدیث محکم
۱۰۰	تحریف بهاء در قرآن مجید
۱۰۲	بعض ادعاهای بهاء
۱۰۴	دلیل دوم گلیایگانی در فرائد بر عقاید بهائی‌ها
۱۰۴	استدلال گلیایگانی به حدیث ابولبید
۱۰۶	جواب استدلال گلیایگانی به حدیث ابولبید
۱۱۲	استدلال گلیایگانی به حدیث مفضل و جواب آن
۱۱۲	استدلال گلیایگانی به حدیث «ان صلحت امتی»

- جواب استدلال گلیایگانی به حدیث ان صلحت امتی ۱۱۵
- جواب استدلال گلیایگانی به آیه «یدبر الامر» ۱۲۰
- جواب استدلال گلیایگانی به آیه «و یستعجلونک بالعذاب» ۱۲۷
- استدلال گلیایگانی به احادیث سن حضرت قائم [روحی فداء] ۱۲۹
- جواب استدلال گلیایگانی به احادیث سن ۱۳۲
- استدلال گلیایگانی به حدیث ام هانی ثقفیه ۱۴۰
- جواب استدلال گلیایگانی به حدیث ام هانی ۱۴۱
- استدلال گلیایگانی به خطبه حضرت امیر علی علیه السلام ۱۴۴
- جواب استدلال گلیایگانی به خطبه حضرت امیر علی علیه السلام ۱۴۵
- استدلال گلیایگانی به حدیث حارث همدانی ۱۴۷
- جواب استدلال گلیایگانی ۱۴۸
- استدلال گلیایگانی به استخراجات عبدالوهاب شعرانی ۱۴۹
- برحسب تفصیل شیخ ابن العربی ۱۴۹
- جواب استدلال گلیایگانی به کلمات شیخ ابن العربی ۱۵۱
- استدلال گلیایگانی به حدیث صعصعه بن صوحان و روایت ابی جعفر علی علیه السلام ۱۵۶
- جواب استدلال گلیایگانی به حدیث صعصعه بن صوحان ۱۵۷
- جواب استدلال گلیایگانی به روایت حضرت ابی جعفر علی علیه السلام ۱۵۹
- استدلال گلیایگانی به حدیث ابن مهزیار ۱۶۱
- جواب استدلال گلیایگانی به حدیث ابن مهزیار ۱۶۳
- استدلالات گلیایگانی به آیه «واستمع یوم ینادی المناد من مکان قریب» ۱۶۸
- جواب استدلال گلیایگانی به آیه «واستمع یوم ینادی المناد...» ۱۶۹
- استدلال گلیایگانی به حدیث ابان بن تغلب ۱۷۱
- جواب استدلال گلیایگانی به حدیث ابان بن تغلب ۱۷۲
- دلیل سوم گلیایگانی در فراند بر عقاید بهانیها ۱۷۳

- ۱۷۵ جواب استدلال گلبایگانی به دلیل تقریر
- ۱۸۸ دلیل چهارم گلبایگانی در فرائد بر عقاید بهائی‌ها و جواب آن
- ۱۹۲ استدلال گلبایگانی به آیه «یا بنی آدم اما یا تینکم...»
- ۱۹۳ جواب استدلال گلبایگانی
- ۱۹۵ توجه فرمائید
- ۱۹۷ جلد دوم بهائی چه می‌گوید؟
- ۱۹۹ بهائی چه می‌گوید؟
- ۲۰۰ تشریح و توضیح
- ۲۰۱ شیعه چه می‌گوید؟
- ۲۰۲ قائم موعود علیه السلام شخص حجة بن الحسن العسکری علیه السلام است
- ۲۲۲ قائم موعود - ارواحناده - در زمان حیات پدرش -
- ۲۳۱ قائم موعود - ارواحناده - بسیار طویل العمر است
- ۲۳۷ قائم موعود - ارواحناده - در مدت حیاتش
- ۲۴۶ قائم موعود - ارواحناده - چون ظاهر شود قیام به شمشیر کند
- ۲۵۹ قائم موعود زمین را پر از عدل و داد کند
- ۲۷۵ مقام قائم موعود خلافت و وصایت و امامت است نه نبوت و شاریعت
- ۲۹۳ استدلال گلبایگانی به آیات قرآن بر شاریعت قائم و ظهور موعود
- ۲۹۴ جواب استدلال گلبایگانی
- ۲۹۷ جواب استدلال فوق
- ۳۰۱ استدلال گلبایگانی به آیه «واستمع یوم ینادی المناد...»
- ۳۰۲ جواب استدلال گلبایگانی
- ۳۰۲ استدلال گلبایگانی به آیه «یوم یقوم الناس لرب العالمین»
- ۳۰۳ جواب استدلال گلبایگانی
- ۳۰۳ استدلال گلبایگانی به آیه «یومئذ یوفیهم الله دینهم الحق» بر حقیقت مسلک جدید

جواب استدلال گلبایگانی	۳۰۴
استدلال گلبایگانی به حدیث ابی حمزه ثمالی بر شاریعت قائم موعود	۳۰۶
جواب استدلال گلبایگانی به حدیث ابی حمزه ثمالی	۳۰۸
استدلال گلبایگانی به تعبیرات وارده	۳۱۶
جواب استدلال گلبایگانی	۳۱۸
جواب استدلال گلبایگانی به کلمه کتاب جدید	۳۲۹
استدلال میوزای بهاء به فقرات دعای ندبه و زیارت و روایت	۳۳۳
جواب استدلال های بهاء	۳۳۳
گفتاری از میوزای بهاء و جواب آن	۳۳۶
استدلال گلبایگانی به حدیث موسی بن جعفر علیهما السلام بر مقام شاریعت قائم موعود علیهما السلام	۳۳۷
جواب استدلال گلبایگانی به حدیث موسی بن جعفر علیهما السلام	۳۳۸
استدلال گلبایگانی به آیه «سأریکم آیاتی» بر نزول کتاب و آیات جدید	۳۴۰
جواب استدلال گلبایگانی به آیه «سأریکم آیاتی»	۳۴۱
استدلال گلبایگانی به خبر طبرانی بر مقام شاریعت قائم موعود علیهما السلام	۳۴۲
جواب استدلال گلبایگانی به خبر طبرانی	۳۴۲
استدلال گلبایگانی به حدیث دیگر از طبرانی	۳۴۴
جواب استدلال گلبایگانی به حدیث دیگر طبرانی	۳۴۵
استدلال گلبایگانی به حدیث صواعق بر قیام مسیح علیهما السلام به شریعت جدید	۳۴۶
جواب استدلال گلبایگانی به حدیث صواعق	۳۴۶
گفتاری از گلبایگانی و جواب آن	۳۴۸
گفتار دیگری از گلبایگانی و جواب آن	۳۴۸
ایضاً گفتاری از گلبایگانی و جواب آن	۳۴۹
گفتار آخر از گلبایگانی و جواب آن	۳۵۰
استدلال گلبایگانی به آیه «یلقی الروح» بر شریعت جدید و جواب آن	۳۵۱

۳۵۳	 شبهه بهائی‌ها در عقیده شیعه به عدم نسخ شریعت اسلام و جواب آن
۳۵۴	 شبهه و وسوسه دیگر و جواب آن
۳۵۵	 ایضاً شبهه و وسوسه دیگر و جواب آن
۳۵۶	 «خاتمه»
۳۵۷	 آثار باب
۳۶۹	 مدارک کتاب